

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 6. marts 2024 blev i sag nr. 100141:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ansvarsforsikring. I klage af 21/7 2023 har klagerens advokat bl.a. anført:

"PÅSTAND:

Topdanmark Forsikring A/S skal anerkende, at [klageren] fortsat er dækket af sin forsikring hos Topdanmark Forsikring A/S med policenr. ... i forbindelse med skaden under skadenr. ...

SAGSFREMSTILLING:

[Klageren] var den 13. januar 2015 ude for en skiulykke i [udlandet]. Ved skiulykken kørte [klageren] sammen med [modparten].

Som følge af ulykken anmeldte [klageren] sagen til sit ansvarsforsikringsselskab den 26. januar 2015. Mail fra Topdanmark Forsikring A/S med bekræftelse herpå vedhæftes som bilag 1.

Der var efterfølgende korrespondance imellem Topdanmark Forsikring A/S' eksterne advokat, ..., og [modpartens advokat]. En korrespondance som [klageren] også løbende blev involveret i. Korrespondance for perioden 17. april 2015 – 4. maj 2016 vedhæftes som bilag 2.

Sagen blev lukket hos Topdanmark Forsikring A/S i maj 2016, idet det var Topdanmark Forsikring A/S og den eksterne advokats vurdering bl.a. på baggrund af [klageren] og et vidne, ..., beskrivelse af uheldet, at [klageren] ikke var ansvarlig for ulykken. Topdanmark Forsikring A/S afviste derfor at betale erstatning/godtgørelse til [modparten].

I oktober 2020 fik Topdanmark Forsikring A/S så tilsendt en udeblivelsesdom afsagt ved en [udenlandsk] domstol, hvori [klageren] blev dømt til at betale erstatning/godtgørelse til [modparten].

Topdanmark Forsikring A/S og deres eksterne advokat rettede af den grund henvendelse til en [udenlandsk] advokat for bl.a. at forsøge at få oplyst, hvordan det kunne være, at de ikke var ble-

Ankenævnet for Forsikring

2.

100141

vet orienteret om, at der verserede en retssag i [udlandet]. Korrespondance imellem Topdanmark Forsikring A/S' eksterne advokat og den [udenlandske] advokat fra november 2020 vedhæftes som bilag 3.

Topdanmark Forsikring A/S skrev som følge af korrespondancen med den [udenlandske] advokat til [klageren], at de ikke kunne betale for det fremsendte krav, idet han havde fået forkyndt stævningen og ikke oplyst Topdanmark Forsikring A/S om stævningen, hvorfor de ikke havde haft mulighed for at vinde retssagen på vegne af [klageren].

[Klageren] anfægtede dette, da det ikke var fysisk muligt, at han skulle have fået forkyndt stævningen personligt, idet han slet ikke var i Danmark på tidspunktet, hvor stævningen skulle være forkyndt personligt for ham. Her var han på [rejse] og befandt sig ud for og inde på ... Dette fremsendte han dokumentation for til Topdanmark Forsikring A/S.

Korrespondance imellem [klageren] og Topdanmark Forsikring A/S vedhæftes som bilag 4.

[Klageren] rettede sideløbende med korrespondancen med Topdanmark Forsikring A/S henvendelse til Retten ..., herunder med dokumentation for, at der ikke kunne være sket forkyndelse personligt overfor ham. Korrespondance imellem Retten ... og [klageren] vedhæftes som bilag 5. Topdanmark Forsikring A/S henvendte sig som følge af [klagerens] dokumentation ligeledes til Retten Retten ... sendte den 18. marts 2022 et svar fra stævningsmanden om, at denne måtte henholde sig til, at han havde fået navnet oplyst af den pågældende person, der havde taget imod dokumenterne. Korrespondance imellem Topdanmark Forsikring A/S og Retten ... vedhæftes som bilag 6.

[Klageren] henvendte sig på ny til Topdanmark Forsikring A/S i januar 2023. E-mail til Topdanmark Forsikring A/S vedhæftes som bilag 7.

Topdanmark Forsikring A/S spurgte herefter, om [klageren] havde en lejer, imens han var på [rejse]. Brev fra Topdanmark Forsikring A/S vedhæftes som bilag 8.

[Klageren] fremsendte som følge af det et vidneudsagn fra sin lejer, ..., til Topdanmark Forsikring A/S. Vidneudsagnet vedhæftes som bilag 9.

Den 1. juni 2023 oplyste Topdanmark Forsikring A/S, at de på baggrund af oplysningerne i sagen fastholdt deres vurdering i sagen, jf. deres brev af 9. februar 2021 (bilag 4). Brev fra Topdanmark Forsikring A/S vedhæftes som bilag 10.

Det er på baggrund af dette, at sagen hermed indbringes for Ankenævnet for Forsikring.

ANBRINGENDER:

Det gøres overordnet gældende, at [klageren] fortsat skal være dækket af sin forsikring hos Topdanmark Forsikring A/S.

Det fremgår ikke klart af Topdanmark Forsikring A/S' begrundelse, at de afviser yderligere dækning i sagen som følge af [klagerens] tabsbegrænsningspligt, men det synes at være det, som Topdanmark Forsikring A/S støtter deres afvisning på.

[Klageren] har løbende oplyst Topdanmark Forsikring A/S i sagen, ligesom han har medvirket til sagens oplysning, herunder bidraget til indhentelse af vidneudsagn og selv redegjort for sin ageren i forbindelse med ulykken.

[Klageren] har både svaret Topdanmark Forsikring A/S og den eksterne advokat, ..., når der var spørgsmål, som han skulle besvare.

[Klageren] var ikke bekendt med, at der havde verseret en retssag i [udlandet], før han blev gjort bekendt med dette af Topdanmark Forsikring A/S i oktober 2020.

Som det fremgår af sagen, har Topdanmark Forsikring A/S og den eksterne advokat håndteret sagen under hele forløbet og frem til, at Topdanmark Forsikring A/S besluttede, at de ikke ønskede at yde erstatning/godtgørelse til [modparten].

Topdanmark Forsikring A/S' eksterne advokat meddelte [klageren] i maj 2016 (bilag 2), at sagen nu blev lukket, da de ikke havde hørt yderligere fra modparten siden januar 2016.

[Klageren] havde dermed ikke nogen grund til ikke at kontakte Topdanmark Forsikring A/S, såfremt han rent faktisk var blevet mødt med en stævning. Topdanmark Forsikring A/S og deres eksterne advokat havde jo varetaget sagen hele vejen igennem.

[Klageren] har da heller aldrig modtaget stævningen.

[Klageren] har dokumenteret (bilag 4 og 5), at han ikke var i landet, da der skulle være sket personlig forkyndelse, ligesom hans lejer også har tilkendegivet aldrig at have modtaget et brev fra en stævningsmand.

[Klageren] har dermed aldrig været bekendt med retssagen i [udlandet] og kunne af den grund ikke oplyse Topdanmark Forsikring A/S om den.

[Klageren] har af disse grunde ikke tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt, da han aldrig har haft mulighed for at orientere Topdanmark Forsikring A/S om retssagen i [udlandet].

Det skal herefter ikke komme [klageren] som forbruger/forsikringstager til skade, at stævningsmanden ikke har sikret sig, at stævningen blev forkyndt korrekt overfor [klageren].

Topdanmark Forsikring A/S kan ikke med henvisning til, at de ikke har kunnet varetage deres interesser under retssagen, afvise dækning på forsikringen. Det er således ikke [klagerens] fejl, at det ikke har været tilfældet, men derimod stævningsmandens fejl.

[Klageren] har dermed hverken forsætligt eller ved grov uagtsomhed tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt. Han har slet ikke tilsidesat den.

Topdanmark Forsikring A/S kan derfor ikke afvise yderligere dækning med henvisning til [klagerens] tabsbegrænsningspligt, idet [klageren] på intet tidspunkt har tilsidesat denne.

[Klageren] har yderligere selv taget kontakt til Retten ... gentagende gange, ligesom han også har bedt Retten ... oplyse, hvorvidt de er villige til at suspendere en eventuel forældelsesfrist af hen-

syn til sin tabsbegrænsningspligt, og således at Topdanmark Forsikring A/S kan rette et eventuelt krav mod Retten .../stævningsmanden.

Topdanmark Forsikring A/S kan som følge af ovenstående ikke afvise at yde dækningen under forsikringen, idet [klageren] ikke har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt."

Selskabet har den 19/9 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen handler om, at ... [klageren] den 13. januar 2015 var involveret i en skiulykke i [udlandet], hvor klageren kolliderede med ... [modparten]. Vi afviste ansvar og erstatningspligten på vegne af klageren overfor modparten. Efterfølgende stævnedes modparten klageren uden ansvarsforsikringsviden, hvilket udmundede i en udeblivelsesdom, som klageren nu kræver, at Topdanmark Forsikring A/S [selskabet] erstatter på klagerens vegne.

Vi har afvist klagerens krav, da vi mener selskabet ikke har kunne varetage sine og klagerens interesser ved manglende orientering om stævning og en efterfølgende udeblivelsesdom. Dette begrundes med, at selskabets eksterne advokat vurderer vi kunne have vundet sagen og at udeblivelsesdommen ikke har retskraft overfor ansvarsforsikringen.

Vi gør endvidere gældende, at klagers eventuelle krav nu er bortfaldet som følge af reglerne om forældelse.

Her følger fakta om forsikringen

Klageren har tegnet en indboforsikring med en tilknyttet ansvarsforsikring den 10. december 2013, og er sikret på policen på skadetidspunktet, se vores bilag 1.

Ansvarsforsikringen dækker klagerens juridiske ansvar, når han er erstatningsansvarlig for den skete skade og friholder ham for ansvar. I de situationer, hvor klageren ikke er erstatningsansvarlig, må skadelidte selv bære tabet.

De gældende vilkår ved skadens opståen den 13. januar 2015 er 6650-3 oktober 2013, se vores bilag 2.

Sådan har sagsforløbet været

Klagerens advokat har fremsendt en sagsfremstilling i sit klageskrift til Ankenævnet for Forsikring, som selskabet overordnet er enig i. Selskabet vil dog nedenfor komme med dets bemærkninger.

Selskabet varetog den anmeldte skiulykke og modpartens oprindelige udenretlige krav. Selskabet havde hyret en ekstern advokat og deraf samarbejde med en [udenlandsk] advokat med speciale i skiskader. Advokaten vejledte selskabet om, at der ud fra klagerens beskrivelse ikke var et erstatningsansvar. Dette illustreredes blandt andet ved, at der ud fra klagerens egen opfattelse, beskrivelse og skadernes placering, var tale om at modparten i sammenstødsøjeblikket var bagerst, se klagens bilag 2, side 2.

Der blev indhentet vidneforklaring fra ... [klagerens vidne]. Vidnet forklarede, at klageren var uden skyld i uheldet, se vores bilag 3. Vores [udenlandske] advokat skrev herefter til modpartens advokat, at selskabet hverken var enig i, at klageren var erstatningsansvarlig, eller i modpartens advo-

kats fortolkning af politirapporten. Selskabets advokat vurderede, at de internationale skiregler måtte føre til, at det var modparten der havde ansvaret for uheldet, se vores bilag 4.

Selskabet fastholdt herefter sin afvisning over for modparten i oktober 2015, se bilag 4, og afsluttede sagen med selskabets eksterne advokat den 4. maj 2016, da hverken selskabet eller advokaten hørte yderligere, se vores bilag 5.

I lang tid hørte selskabet ikke mere, og var i den tro, at sagen var afsluttet. Den 29. oktober 2020 modtog selskabet imidlertid et erstatningskrav og en [udenlandsk] dom fra modpartens repræsentant, se vores bilag 6.

Selskabet kontaktede igen den eksterne advokat, som undersøgte erstatningskravet og dommen nærmere. Den 16. december 2020 vendte selskabets eksterne advokat tilbage med svar om, at det så ud til at stævningen havde været lovligt forkyndt for klageren. Selskabets advokat var af den opfattelse, at klageren ikke var erstatningsansvarlig, og at selskabet sammen med klageren kunne have vundet en retssag, hvis selskabet og advokaten var blevet gjort bekendt med stævningen, se vores bilag 7.

Den 9. februar 2021 meddelte selskabet klageren, at stævningen havde været lovlig forkyndt, og at det fortsat var selskabets opfattelse, at klageren ikke var erstatningsansvarlig. Dernæst at selskabet ikke havde kunne varetage klagers interesser på grund af manglende orientering om stævningen, som medførte en udeblivelsesdom, se klagerens bilag 4 side 1-2.

Klageren har herefter forklaret, at han var på [rejse] og befandt sig ... på tidspunktet for forkyndelsen af stævningen. Selskabet har undersøgt dette nærmere, og modtaget kopi af stævningsmandens forkyndelse, som eksplicit har noteret, at han forkyndte stævningen fra [udlandet] overfor klageren personligt, se vores bilag 8. Herefter fastholdt selskabets dets afvisning, se klagerens bilag 10.

Her får I vores syn på sagen

Selskabet vil opdele dets anbringelser i 3 hoveddele

1. Forældelse
2. Ansvar og erstatningspligten
3. Forkyndelse af stævning

Ad 1. Forældelse

Det er ubestridt, at selskabet afslutter sagen overfor modparten og forsikringstageren i maj 2016, og dermed forældes ethvert krav som ikke er anerkendt 3 år efter skadedatoen, jf. FÆL § 3, stk. 1. Forældelsen indtræder dermed mod selskabet 3 år efter skadedatoen, hvilket er den 13. januar 2018.

Efter selskabets afslutning af sagen udtages der stævning den 29. juni 2017 mod forsikringstageren uden selskabets viden, og forældelsen mellem klageren og modparten – men ikke selskabet – suspenderes derfor. Herefter modtager selskabet først i oktober 2020 – efter der allerede er indtrådt forældelse for krav mod selskabet – kopi af dommen og krav fra modparten, hvilket selskabet igen afviser over modparten.

Dommen fra [udlandet] er afsagt den 17. januar 2020, og i tilfælde af der ikke var indtrådt forældelse og kravet var anmeldt inden udløb af forældelse, således den 1-årige tillægsfrist i § 29, stk. 5, 1 pkt. var gældende, så vil den 1-årige frist løbe fra selskabets afvisning til klageren den 9. februar 2021, jf. § 29, stk. 5, 1 pkt. Hvis kravet derfor anses for anmeldt indenfor forældelsens udløb, så indtræder tillægsfristen på 1 år den 9. februar 2022, jf. FAL § 29, stk. 5, 1 pkt.

Klageren har efterfølgende kontaktet selskabet med sin advokat, men faktum i sagen er, at selskabet på intet tidspunkt har anerkendt erstatningspligten eller kravet i sagen som følge af de faktuelle forhold eller udeblivelsesdommen.

Klagerens advokat har i klageskrift til Ankenævnet oplyst, at selskabet den 1. juni 2023 meddelte de fastholdt vurderingen i sagen, men der har ikke forinden været forhandlinger, da selskabet havde afvist kravet den 9. februar 2021. Klagerens advokat er indtrådt i sagen 9. januar 2023, hvor der allerede er indtrådt forældelse og anmoder om kopi af akterne, hvilket selskabet fremsender og efterfølgende fastholder selskabet deres hidtidige stillingtagen.

Det fremgår da også af klagerens klageformular til Ankenævnet for Forsikring underskrevet den 21. juli 2023, at klageren modtog selskabets afslag den 9. februar 2021. Der kan således ikke ske suspension af allerede indtrådt forældelse eller genanmeldelse af et krav ved indbringelse af sagen for Ankenævnet, når der er indtrådt forældelse den 13. januar 2018 eller subsidiært den 9. februar 2022.

Ad 2. Ansvar og erstatningspligten

Det er selskabets opfattelse, at klageren ikke er erstatningsansvarlig for den hændte skiulykke den 13. januar 2015, og bygger dette på vidneforklaringen, klagerens beskrivelse, parternes placering, og vurderingen fra selskabets advokat om ansvaret.

Selskabet gør derfor gældende, at klageren ikke ville have været dømt erstatningsansvarlig, hvis selskabet havde haft mulighed for at varetage sine og klagerens interesser. Da klageren ikke er erstatningsansvarlig, er der ikke dækning på ansvarsforsikringen for modpartens krav mod klageren. Modparten må i stedet bære tabet, jf. forsikringsbetingelserne punkt 22, stk. 1.

Efter betingelserne skal klageren altid overlade det til Topdanmark at tage stilling til erstatningsansvaret. Hvis forsikringstageren anerkender erstatningspligten eller kravet, risikerer den sikrede selv at skulle betale erstatningen og eventuelle omkostninger. Tilsagn af den art er ikke bindende for Topdanmark, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 22, stk. 2.

Klageren er blevet dømt ved en udeblivelsesdom fra en [udenlandsk] domstol. Topdanmark har ikke været en del af sagen og dommen har ingen retskraft over for os. Skadelidte/modparten kan ikke med en udeblivelsesdom i hånden gøre krav direkte over for den påstået skadevolders ansvarsforsikring, som ikke har haft mulighed for at varetage sine og skadevolders interesser, jf. U 2006.654 V.

I U 2006.654 V, var en forsikringstager udeblevet fra retten og blev i den forbindelse dømt. Sagsøger havde herefter rettet kravet mod forsikringstagerens ansvarsforsikring i medfør af FAL § 95, og ansvarsforsikringen bestred, forsikringstageren havde handlet ansvarspådragende og dermed hæftelse for kravet. Landsretten fandt, at det ikke var bevist, at forsikringstageren havde handlet ansvarspådragende, og udeblivelsesdommen ikke kunne lægges til grund i forhold til ansvarsforsikringen.

Selskabet gør derfor gældende, at årsagen til at der er afsagt en dom mod klageren, udelukkende beror på det forhold, at klageren og selskabet ikke har kunne forsvare sine interesser. Dernæst gør selskabet gældende, at en udeblivelsesdom ikke bevirker, at en ansvarsforsikring har en hæftelse, når forsikringstageren ikke har handlet ansvarspådragende.

Ad 3. Forkyndelse af stævningen

Klagerens advokat mener, at klageren ikke er blevet forkyndt stævningen som noteret af stævningsmanden, og at han derfor ikke har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt.

Selskabet bemærker, at det forhold, at klageren muligvis har været udrejst af Danmark, ikke betyder at stævningen ikke kan forkyndes. En stævningsmand udsendt af retten kan opsøge modtageren på dennes bopæl, opholdssted, arbejdsplads eller lignede. Hvis stævningsmanden ikke træffer modtageren personligt, kan der ske forkyndelse over for modtagerens familie, udlejer, arbejdsgiver, ansatte m.fl., jf. RPL § 157, stk. 1, nr. 1 og 2, litra a-c. Dernæst er en forkyndelse gyldig, selv om meddelelsen ikke er kommet til vedkommendes kundskab, jf. RPL § 163 stk. 1.

I tilfælde af forkyndelsen ikke er sket overfor klageren, men overfor en tredje mand, og denne person undlader at overlevere hvad den pågældende har modtaget ved forkyndelsen til rette vedkommende, så kan modtageren af forkyndelsen tilpligtes at erstatte omkostninger der er en følge af dennes nægtelse eller undladelse, jf. RPL § 157, stk. 4.

Udover stævningen vil der i en retssag almindeligvis være en del processkrifter og naturligvis selve dommen. Vi finder det utroligt, hvis klageren ikke har modtaget nogen af disse dokumenter. Stævningen er fra 2017 og dommen blev afsagt i 2020. Vi hørte i denne tidsperiode intet til sagen mod klageren.

Selskabet bemærker, at klagerens advokat har gjort gældende, at det er selskabet, som bør rette et eventuelt krav mod Retten ... eller stævningsmanden på baggrund af en – efter klagerens advokats opfattelse – ugyldig forkyndelse, og det ikke skal komme klageren til skade, fordi klageren ikke har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt.

Her vil selskabet bemærke, at selskabet ikke har påberåbt en tilsidesættelse af tabsbegrænsningspligten, men at klagerens advokat spekulerer i selskabets afvisning blandt andet, beror på det forhold.

En overholdelse eller tilsidesættelse af en tabsbegrænsningspligt vil medføre, at skaden er en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. En udeblivelsesdom er ikke en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, jf. U 2006.654 V, og er derfor ikke et tab, som forsikringen skal vurdere en manglende tabsbegrænsning af. Det vil i stedet være omkostninger til at forsvare sig i mod, som klageren har pådraget sig og som efter omstændighederne anses for rimelige, jf. FAL § 92, stk. 1.

Hvis der ikke fra klagerens side af har været afholdt rimelige omkostninger i forbindelse med forsvaret af kravet fra modparten før eller efter retssagen, så er der heller ikke her et tab, som forsikringen skal se på dækning af i medfør af FAL § 92, stk. 1.

I relation til spørgsmålet om tabsbegrænsningspligt ved manglende orientering til selskabet, så vil selskabet opfordre klageren til at svare på og fremlægge, om der ikke foreligger andre retsdoku-

menter i sagen udover forkyndelsen af stævningen til klageren. Det er nærliggende, at der måske op til og efter domsafsigelsen kan være fremsendt andre henvendelser til klageren fra domstolene eller modparten.

Selskabet opfordrer ligeledes klageren til at svare på, om klageren har forsøgt at få genoptaget sagen i [udlandet] eller gjort yderligere i forhold til Retten ... eller den tredjemand, som skulle have modtaget forkyndelsen af stævningen i stedet for klageren.

Vi fastholder vores stillingtagen

På den ovennævnte baggrund er det vores vurdering, at vi har behandlet sagen korrekt i henhold til vilkår og praksis for ansvarsforsikringen, og der er indtrådt forældelse for kravet den 13. januar 2018 eller subsidiært den 9. februar 2022.

Dernæst er det vores opfattelse, at en ansvarsforsikring ikke skal dække skadelidtes krav mod skadevolder, blot fordi skadelidte har fået en udeblivelsesdom mod skadevolder. Var retsstillingen sådan, kunne man forestille sig en situation, hvor et uberettiget og ikke dækningsberettiget krav blev gennemført alene på grund af, at skadevolder udebliver, hvorved ansvarsforsikringen ender med at betale. Kravet skulle i stedet have været genstand for en prøvelse, som selskabet havde kunne forsvare sine og klagerens interesser imod, før et sådan krav vil kunne være omfattet af ansvarsforsikringen, jf. U 2006.654 V.

Et resultat hvor ansvarsforsikringen skal dække et erstatningsansvar på baggrund af en udeblivelsesdom, vil de facto kunne medføre, at ansvarsforsikringen skal hæfte for skader, hvor der reelt ikke er et erstatningsansvar. Her har ansvarsforsikringen tidligere friholdt klageren for ansvar i sagen, men dette har ikke været muligt efterfølgende, når selskabet i senere ombæring ikke blev orienteret om stævningen eller retssagen rettidigt.

Klageren er på den baggrund ikke berettiget til at overføre modpartens krav eller et evt. regreskrav mod tredje mand til ansvarsforsikringen, da forhold omkring forkyndelsen beror på forhold mellem klageren, modtageren af forkyndelsen og modparten.

Vi fastholder dermed, at ansvarsforsikringen ikke giver dækning ved en udeblivelsesdom, når der efter selskabet og i øvrigt klagerens egen opfattelse ikke er et juridisk erstatningsansvar. Det forhold, at klageren er dømt til at betale erstatningskravet fra modparten, beror på en forkyndelse, som selskabet ikke har haft mulighed for at forsvare sig imod og hvor kravet mod selskabet i øvrigt er forældet."

Klagerens advokat har i brev af 9/10 2023 til nævnet bl.a. anført:

"SUPPLERENDE ANBRINGENDER:

Forældelse

Det gøres overordnet gældende, at sagen ikke forældet.

Det bestrides ikke, at forældelsesfristen som udgangspunkt løber fra skadedatoen, og at en sag herefter forældes efter 3 år, og dermed den 13. januar 2018.

I sagen er der dog tale om, at der er gjort krav på erstatning overfor [klageren] og [klagerens] forsikring, Topdanmark Forsikring, inden udløbet af forældelsesfristen, ligesom der også blev udtaget stævning inden udløbet af fristen.

[Klageren] anmeldte kravet og det var herefter op til Topdanmark Forsikring at bedømme ansvaret, jf. bilag 1 og 2.

Der er således ikke tale om, at [klageren] kommer ud af det blå mere end 3 år efter skadedatoen og beder Topdanmark Forsikring betale det krav, som han nu er blevet idømt ved en udeblivelsesdom. Tværtimod. [Klageren] har fra starten anmeldt kravet og medvirket til sagens oplysning.

Topdanmark Forsikring ville således også have repræsenteret [klageren] i retssagen, hvis [klageren] og Topdanmark Forsikring havde været klar over, at der faktisk kørte en retssag i [udlandet].

Spørgsmålet, som er til prøvelse i sagen, er netop, om [klageren] nu ikke længere er dækket af sin forsikring, selvom han ikke har nogen skyld i, at der nu ligger en udeblivelsesdom mod ham, hvor han er idømt et erstatningsansvar og skal betale erstatning/godtgørelse.

Topdanmark Forsikring har på intet tidspunkt gjort forældelse gældende i sagen i tiden efter, at de (og ikke [klageren]) fik tilsendt udeblivelsesdommen fra det tyske forsikringsselskab. Topdanmark Forsikring har derimod rettet henvendelse til Retten ..., deres eksterne advokat og videre herfra til en [udenlandsk] advokat, og endeligt også bedt [klageren] om forskellige oplysninger/dokumenter.

Dette ses bl.a. i brev af 24. februar 2021, som ligger efter Topdanmark Forsikrings første afvisning i sagen, hvor Topdanmark Forsikring selv tilkendegiver, at der ikke kan være sket forkyndelse overfor [klageren] personligt, jf. bilag 6, s. 3.

Det ses også i brev af 5. februar 2023, hvori Topdanmark Forsikring beder om oplysninger om, hvem der i så fald kunne have modtaget stævningen, jf. bilag 8, s. 1. Et brev som [klageren] også besvarede, ligesom han fremsendte et vidneudsagn om, at hans lejer heller ikke havde modtaget noget fra en stævningsmand.

Det er som følge heraf min opfattelse, at der ikke indtræder forældelse den 13. januar 2018, men at forældelsesfristen først begyndte at løbe fra november 2020, hvor [klageren] fik viden om stævningen og kravet, subsidiært, at der er sket suspension af forældelsen – og det ikke skal komme [klageren] til skade, at han ikke har oplyst Topdanmark Forsikring om stævningen, idet han ikke kendte noget til den – og at tillægsfristen først er begyndt at løbe fra 1. juni 2023, hvor Topdanmark Forsikring på baggrund af de nye oplysninger fastholdt deres afvisning af 9. februar 2021. Man kan således ikke afvise (og afslutte) en sag, men samtidig bede om oplysninger og tage diverse sagsbehandlingskridt overfor øvrige parter for så at gøre forældelse gældende herefter.

Ansaret

Det bestrides ikke, at [klageren] ikke er erstatningsansvarlig overfor den skadelidte. Det er vi enige i.

Det bestrides derfor heller ikke, at Topdanmark Forsikring formentlig kunne have vundet retssagen, som de ville have ført på vegne af [klageren], idet han var dækket af sin ansvarsforsikring hos Topdanmark Forsikring.

Derfor er vi heller ikke uenige i, at modparten selvfølgelig selv skulle have båret sit tab, når denne formentlig havde tabt i retten, jf. forsikringsbetingelserne pkt. 22, stk. 1.

[Klageren] havde imidlertid været dækket af sin forsikring, hvis retssagen måtte være tabt, således som det også nu er tilfældet ved udeblivelsesdommen.

Spørgsmålet i denne sag er (igen), hvorvidt [klageren] mister sin dækning på forsikringen hos Topdanmark Forsikring, når han ikke har kunnet agere anderledes end gjort, idet han aldrig har haft viden om stævningen og retssagen i [udlandet], som dermed er blevet tabt.

[Klageren] har hele tiden overladt det til Topdanmark Forsikring at tage stilling til ansvaret, men har selvfølgelig hjulpet til med eget udsagn samt indhentelse af vidneudsagn. [Klageren] har derfor heller aldrig anerkendt hverken erstatningspligten eller kravet.

Det bestrides derfor heller ikke, at modparten/skadelidte som udgangspunkt ikke kan rette kravet direkte mod Topdanmark Forsikring, jf. forsikringsaftalelovens § 95.

Topdanmark Forsikring har angivet U 2006.654 V, som begrundelse for, at der ikke kan rettes et direkte krav i denne sag.

I U 2006.654 V var forsikringstageren dog helt bevist om retssagen, men havde ikke inddraget sit forsikringsselskab i retssagen, men blot valgt at udeblive efter afgivelse af et kort processkrift (udarbejdet af forsikringstagerens egen advokat).

U 2006.654 V kan ikke sammenlignes med denne sag, idet [klageren] har anmeldt sagen til Topdanmark Forsikring og herefter hele tiden oplyst og medvirket til sagen.

Spørgsmålet er derfor – som også angivet i klageskriftet – hvorvidt [klageren] mister sin forsikringsdækning i sagen, selvom han ikke har tilsidesat sin oplysnings- eller tabsbegrænsningspligt, og dette uagtet, at der normalt ikke vil være dækning hos forsikringsselskabet, hvis man får en udeblivelsesdom og ikke har involveret sit forsikringsselskab i retssagen.

Det bestrides i den forbindelse, at Topdanmark Forsikring ikke skulle have gjort gældende, at [klageren] har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt.

I brev af 9. februar 2021 (bilag 4, s. 1) er det således angivet, at:
'Du har ikke deltaget i retssagen og er derfor blevet dømt.

Du har tilbage i 2015 oplyst til Topdanmark, at uheldet skyldtes, at den [udenlandske] modpart kørte ind i din bane, og i sammenstødsøjeblikket var modparten bagerste.

På baggrund af disse oplysninger kunne Topdanmark Forsikring på dine vegne have haft mulighed for at vinde retssagen, såfremt vi var blevet gjort bekendt med, at der var udtaget stævning.

Vi har derfor ikke mulighed for at hjælpe dig med at betale for det fremsendte krav.'

Svaret fra Topdanmark Forsikring synes efter min opfattelse ikke at kunne udlægges på anden vis end, at [klageren] ikke længere er dækket af sin forsikring, fordi han ikke har iagttaget sin oplysnings- og tabsbegrænsningspligt.

Det bestrides – som nævnt overfor – ikke, at praksis er sådan, at et forsikringsselskab som udgangspunkt ikke skal dække, blot fordi der nu er en udeblivelsesdom. Dette ville selvsagt stride med forsikringsaftalelovens § 95.

I nærværende sag er der dog ikke tale om en situation, hvor sagen kommer ud af det blå med en udeblivelsesdom som det første og uden forudgående anmeldelse. Derfor er situation ikke, som beskrevet af Topdanmark Forsikring i svar af 11. september 2023 på s. 5, 3. nederste afsnit. En sådan retstilstand ville selvsagt være uhensigtsmæssig.

Men en retstilstand, hvor en forsikringstager anmelder en sag til sit forsikringsselskab og herefter medvirker loyalt til sagen, for så senere ikke længere at være dækket af sin forsikring, fordi der kommer en udeblivelsesdom i [udlandet], som forsikringstageren ingen viden har om, synes imidlertid heller ikke at være hensigtsmæssig eller korrekt.

Forkyndelse af stævning

Det bestrides ikke, at der i visse tilfælde kan ske forkyndelse på anden vis end ved personlig forkyndelse. Det er bare ikke det, der er tilfældet i nærværende sag. Her er det angivet, at der er sket personlig forkyndelse, hvilket ikke kan have været fysisk muligt.

Herudover har lejeren, som boede i [klagerens] lejlighed på tidspunktet for forkyndelsen, oplyst, at han aldrig har modtaget noget fra en stævningsmand.

Derfor synes fejlen utvivlsomt at ligge i selve forkyndelse.

Det bestrides ikke, at dette forhold heller ikke er noget, som Topdanmark Forsikring har indflydelse på, men det fastholdes, at det heller ikke er noget, som [klageren] har haft indflydelse på eller kunne oplyse Topdanmark Forsikring om.

[Klageren] har aldrig modtaget noget fra en [udenlandsk] domstol. Der er af gode grunde ikke indleveret et svarskrift i retssagen, hvorfor der heller ikke er udvekslet processkrifter i sagen, men blot er afsagt en udeblivelsesdom, idet den [klageren] netop er udeblevet ved ikke at have indleveret svarskrift. I [klagerens] tilfælde, fordi han ikke var klar over, at der skulle indleveres et svarskrift. Det ville i hvert fald være tilfældet i Danmark. Det vides ikke, hvorvidt der måtte have været anden korrespondance fra den [udenlandske] domstol, idet [klageren] ikke har fået hverken stævning, dom eller anden mulig korrespondance fra den [udenlandske] domstol.

[Klageren] har ikke modtaget andet end udeblivelsesdommen, som han først fik, da Topdanmark Forsikring fremsendte den til ham. Der vedhæftes som bilag 11 udskrifter fra [klagerens] e-Boks for hele perioden som dokumentation for, at [klageren] ikke har modtaget noget i sin e-Boks.

[Klageren] har kontaktet Retten ... som arbejdsgiver for stævningsmanden, men har ikke rettet henvendelse til den tredjemand, som eventuelt har fået stævningen forkyndt, idet det ikke vides, om der er en sådan tredjemand eller hvem det så i givet fald skulle være. Der afventes svar fra Retten ...

Det skal i relation til Topdanmark Forsikrings yderligere opfordring bemærkes, at Topdanmark Forsikrings eksterne advokat selv stiller sig temmelig uforstående overfor, at stævningen ikke er sendt til ham som advokat, når modparten var fuldt ud klar over, at der var advokat på sagen. Topdanmark Forsikring gik således også ind i sagen og undersøgte, hvordan det kunne være, at der var afsagt den her udeblivelsesdom, og hvordan der kunne være sket forkyndelse personligt, når nu [klageren] ikke var i landet på tidspunktet for forkyndelsen. Topdanmark Forsikrings eksterne advokat gik dog ikke videre med en genoptagelsesanmodning i [udlandet], hvilket formentlig skyldes, at det ville være vanskeligt at komme igennem med, når en dansk domstol havde tilkendegivet, at der var sket korrekt forkyndelse. Det ændrer imidlertid ikke på, at der ikke er sket en korrekt forkyndelse overfor [klageren]. Dette har Topdanmark Forsikring imidlertid ikke ønsket at forholde sig til, men har blot lagt Retten ... ord til grund, uagtet at Topdanmark Forsikring – ud fra korrespondancen i sagen – synes enige i, at der ikke kan være sket forkyndelsen overfor [klageren] personligt.

Det fastholdes dermed, at [klageren] fortsat må være omfattet og dækket af sin forsikring, idet han ikke har tilsidesat sin oplysnings- eller tabsbegrænsningspligt, og er uden nogen skyld i, at Topdanmark Forsikring ikke har haft mulighed for også at varetage sine interesser i en retssag i [udlandet]. Det skal således i denne sag ikke komme [klageren] til skade, at han er blevet idømt et erstatningsansvar og pålagt et erstatningskrav som følge af en udeblivelsesdom.

Det skal slutteligt bemærkes, at der selvsagt vil blive gjort indsigelse overfor et eventuelt krav i fogedretten."

Selskabet har i brev af 27/10 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Ad Forældelse

Vi har noteres os, at klagerens advokat er enig i, at forældelsesfristen som udgangspunkt løber fra skadedatoen, og sagen derfor forældes den 13. januar 2018. Dog med den modifikation, at selskabet ikke har gjort forældelse gældende og selskabet efter henvendelsen i november 2020 undersøgte forholdet omkring udeblivelsesdommen nærmere, hvorfor der alligevel ikke er indtrådt forældelse ifølge klagerens advokat.

Vi fastholder, at det forhold at der sker genanmeldelse af et krav ikke kan suspendere forældelsen, hvorfor der i aktuelle sag indtræder forældelse den 13. januar 2018.

Det fremgår af vores første høringssvar, at vi subsidiært gør gældende, at i tilfælde af der er sket suspension af forældelsen fra den 13. januar 2018 og frem, så er der en 1-årig tillægsfrist fra selskabet afslutter sagen, jf. FAL § 29, stk. 5. Her er det vigtigt at pointere at skadelidtes krav mod selskabet ikke er reguleret i FAL § 29, stk. 5, da bestemmelsen alene finder anvendelse, når selskabet har en direkte hæftelse overfor skadelidte, hvilket ikke er tilfældet på en ikke lovpligtig ansvarsforsikring, der hæfter efter almindeligt culpaansvar, jf. U 2018.1506 H.

I U 2018.1506 H udtaler Højesteret, at forsikringsaftaleloven § 29, stk. 5, ikke kan udtrækkes til også at omfatte en situation som den foreliggende, hvor ansvarsforsikringen ikke i kraft af lovgivningen hæfter umiddelbart over for skadelidte.

Der er i den aktuelle sag tale om et krav fra skadelidte mod forsikringstageren, hvor selskabet ikke har en direkte hæftelse. Her gælder der en 1-årig tillægsfrist efter forhandlingerne må anses for afsluttet, hvis der indenfor udløbet af forældelsesfristen er indledt forhandlinger om fordringen, jf. FÆL § 21, stk. 5.

Selskabet har afvist erstatningspligten overfor modparten den 29. oktober 2015, se vores bilag 5. Herefter sker der genanmeldelse af kravet fra modparten overfor selskabet i oktober 2020, hvor erstatningspligten og kravet er afvist 5 år forinden uden at selskabet har hørt noget i den mellem-liggende periode.

Klagerens advokat udtaler, at der efter hans opfattelse ikke indtræder forældelse den 13. januar 2018, men forældelsen først begyndte at løbe fra november 2020, hvor klageren påstår, at han fik viden om stævningen og det ikke kan komme klageren til skade, men derimod selskabet, at klageren ikke kendte noget til stævningen, hvorfor tillægsfristen først løber fra den 1. juni 2023. Vi må påpege, at forældelse løber fra den skadevoldende handling og ikke fra hvor man bliver mødt med et krav, jf. FÆL § 2, stk. 4. Selskabet har ikke en direkte hæftelse overfor modparten, og der er tale om et mellemværende mellem klager og modparten, som ikke kan tolkes udvidende overfor ansvarsforsikringen.

Forældelsesfristen løber derfor fra skadedatoen, og der indtrådte dermed forældelse den 13. januar 2018. Det forhold, at klageren bliver stævnet, har ikke indvirkning på selskabets hæftelse eller eventuel suspension af forældelse.

At selskabet bliver præsenteret for en udeblivelsesdom efter der er indtrådt forældelse og selskabet undersøger forholdet nærmere, kan ikke betragtes som en forhandling i sagen, og det er hertil et krav, at en sådan forhandling er indledt inden der indtrådte forældelse den 13. januar 2018, hvilket ikke er sket.

Der sker i stedet genanmeldelse af et krav på baggrund af en udeblivelsesdom, som ikke har retskraft eller i øvrigt giver selskabet en direkte hæftelse overfor kravet.

Det leder til, om de skridt selskabet foretog efter modtagelsen af udeblivelsesdommen i oktober 2020, er at betragte som en forhandling i sagen. Vi vurderer ikke, at det forhold at selskabet bliver mødt med et krav, hvor der allerede er indtrådt forældelse, og selskabet er nødsaget til at forholde sig til de faktiske forhold er det samme, som at der sker forhandling i sagen.

Der sker navnlig ikke forhandlinger om modpartens krav mod klageren, som flere gange tidligere er blevet afvist. Dernæst udspringer kravet fra modparten, hvilket der som anført ovenfor er forældet den 13. januar 2018. Klageren kan således ikke opnå en bedre retsstilling end modparten ved at genanmelde modpartens krav overfor selskabet mere end 5 ½ år efter uheldet eller 2 ½ år efter der er indtrådt forældelse uden der forinden har været indledt forhandlinger, som ikke er sket.

Det forhold, at klageren og klagerens advokat efterfølgende er i dialog med selskabet om der er sket forkyndelse af stævning i sagen, er ikke udtryk for en forhandling i sagen og det her klagerens bevisbyrde, at der er foregået en forhandling om modpartens krav. Et krav, som klageren i øvrigt selv har bekræftet han er enig i, at der ikke er erstatningsansvar for.

Der er således ikke sket forhandling eller suspension inden udløbet af forældelsen den 13. januar 2018 og frem til selskabet bliver kontaktet i oktober 2020. Selskabets ageren i forhold til undersøgelsen af forkyndelsen, er som nævnt ikke en forhandling eller suspension af forældelsen. Der løber derfor heller ikke en 1-årig frist fra selskabet meddeler klageren, at de ikke kan indtræde i kravet fra modparten.

I det tilfælde der gjaldt en 1-årig frist, så vil den løbe fra selskabet meddelte klageren sit afslag den 9. februar 2021 og som senere blev fastholdt i e-mailbrev af den 9. april 2021, hvor vi meddeler klageren, at Retten ... har fastholdt der er sket forkyndelse i sagen, se vores bilag 9.

Modparten eller en skadelidtes krav mod en skadevolder, kan med andre ord ikke væltes over på ansvarsforsikringen, når der er indtrådt forældelse, hvorfor en konsekvens heraf vil være, at en skadevolder eller skadelidte selv må bære tabet.

Klagerens advokat er som tidligere indtrådt i sagen den 9. januar 2023, og har selv i sin klageformular til Ankenævnet for Forsikring meddelt, at klageren modtog selskabets afslag den 9. februar 2021 på det genanmeldte krav. I forhold til selskabet dialog og afslag den 9. februar 2021, så er den forudgående og efterfølgende dialog, ikke udtryk for en forhandling eller en forventning om en forligsmæssig løsning i sagen.

Ad Ansvaret

Vi har noteret os, at klagerens advokat er enig i, at klageren ikke er erstatningsansvarlig og derfor kunne have vundet retssagen overfor modparten. Der er således enighed mellem parterne om, at klager ikke er erstatningsansvarlig overfor modparten.

Vi er samtidig enige med klagerens advokat i, at ansvarsforsikringen ville skulle tage stilling til dækning spørgsmålet, hvis klagerens havde tabt retssagen i det tilfælde, hvor klagerens erstatningsansvar i forbindelse med uheldet havde været for en prøvelse. Vi har netop taget stilling til erstatningsansvaret i sagen, og kommet frem til, at klageren ikke er erstatningsansvarlig og der er enighed mellem parterne herom. Det er samtidig værd at have for øje, at der ikke er tale om en tabt retssag, men en udeblivelsesdom.

I U 2006.654 V fremgår det af landsrettens begrundelse, at en dom der er afsagt i medfør af en udeblivelsesdom, jf. RPL § 362, jf. § 360, stk. 3, ikke efterfølgende når erstatningspligten er bestridt, kan lægges til grund overfor ansvarsforsikringen.

Klagerens advokat anfægter, at U 2006.654 V kan sammenlignes med aktuelle sag, da klageren har anmeldt sagen til forsikringen. Vi må blot påpege, at dommens præmisser udleder, at en ansvarsforsikring ikke hæfter ved en udeblivelsesdom, og det kan ikke ænders ved, at klageren forinden har anmeldt og ikke er erstatningsansvarlig. Det er altså ikke afgørende, om selskabet forinden har været involveret, men om erstatningsansvaret har været genstand for en reel prøvelse eller ej, da en ansvarsforsikring ikke skal dække skader, hvor der ikke er et erstatningsansvar og erstatningsansvaret i øvrigt er bestridt.

Klageren har igen påberåbt sig, at selskabet gør gældende at klageren ikke har iagttaget sin tabsbegrænsningspligt. Selskabet må henvise til sit første høringssvar, og meddele, at det forhold at en forsikringstager (her klageren) ved udeblivelsesdom er fundet erstatningsansvarlig overfor en

skadelidt, ikke er en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, medmindre forsikringstageren også faktisk er erstatningsansvarlig.

Når der ikke er foreliggende en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, så er det ikke relevant at se på om klageren har eller ikke har iagttaget sin tabsbegrænsningspligt, samt om der foreligger omstændigheder som selskabet ikke har nogen indvirkning på. Det er også budskabet i selskabets henvendelse af den 9. februar 2021."

Klagerens advokat har i brev af 15/11 2023 til nævnet bl.a. anført:

"SUPPLERENDE ANBRINGENDER:

Forældelse

Det fremførte i klageskrift II vedrørende forældelse fastholdes i sin helhed.

Det skal for god ordens skyld bemærkes, at det i nærværende sag gøres gældende, at – såfremt forældelsen ikke først skal løbe fra november 2020, hvor [klageren] får viden om udeblivelsesdommen, og hvor han er blevet idømt et erstatningsansvar – så er der fra skadelidtes side sket en suspension af forældelsen ved udtagelse af stævning i [udlandet], og det skal i forhold til [klagerens] dækning på sin ansvarsforsikring ikke komme [klageren] til skade, at han ikke har kunnet oplyse Topdanmark Forsikring om sagen, hvorved Topdanmark Forsikring kunne have varetaget retssagen i [udlandet].

Dækningen kan således ikke ophøre, idet det ikke skyldes [klagerens] forhold, at Topdanmark Forsikring ikke fik viden om retssagen.

Der er sket suspension af forældelsesfristen og [klageren] er blevet dømt erstatningsansvarlig i sagen.

[Klageren] er i tilfælde af at være erstatningsansvarlig dækket af sin ansvarsforsikring. Det kan ikke ændre herpå, at der er tale om en udeblivelsesdom, idet [klageren] aldrig har haft viden om retssagen i [udlandet]. Af samme grunde er U.2006.654 V ikke sammenlignelig med nærværende sag, jf. det anførte herom i klageskrift II.

[Klagerens] erstatningsansvar efter udeblivelsesdommen er således dækket af ansvarsforsikring, og der er ikke indtrådt forældelse, jf. det ovenfor anførte samt anførte i klageskrift II.

Det kan oplyses, at [klageren] i henhold til tabsbegrænsningspligten har udtaget stævning imod Domstolsstyrelsen på vegne af Retten

Ansaret

Det skal bemærkes, at der er enighed om, at [klageren] umiddelbart ikke var erstatningsansvarlig overfor skadelidte, hvorfor Topdanmark Forsikring også afviste kravet tilbage i 2015 og 2016.

[Klageren] er imidlertid ved udeblivelsesdommen dømt erstatningsansvarlig overfor skadelidte, hvorfor [klageren] nu er at anse for erstatningsansvarlig overfor skadelidte.

Det fastholdes, at idet [klageren] hele tiden har oplyst Topdanmark Forsikring om sagen, og Topdanmark Forsikring selv har afvist erstatningsansvaret, kan U 2006.654 V ikke føre til, at [klage-

rens] erstatningsansvar som følge af udeblivelsesdommen ikke længere er dækket af ansvarsforsikring hos Topdanmark Forsikring. [Klageren] har ingen viden haft om sagen ved den [udenlandske] domstol og har dermed ikke tilsidesat sin oplysnings- og tabsbegrænsningspligt.

I U 2006.654 V fremgår der intet om, at revisoren skulle have oplyst sit forsikringsselskab om sagen, som dermed på intet tidspunkt har haft lejlighed til at forholde sig til sagen, før forsikringsselskabet selv blev indbragt for domstolene.

Der henvises i det hele til det tidligere anførte."

Selskabet har i brev af 8/12 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Sagens tvist om forældelse skåret ind til benet, handler i bund og grund, om et krav mod en ansvarsforsikring suspenderes, på trods af ansvarsforsikringen forinden har afvist erstatningspligten og er udtrådt af sagen, i den situation hvor det er klageren som indstævnes efterfølgende.

En dom over den sikrede har ingen retskraft overfor ansvarsforsikringen, og når dommen ikke har retskraft, så kan og vil forældelsen heller ikke suspenderes over for ansvarsforsikringen, medmindre dette er aftalt med ansvarsforsikringen.

Der er dermed ikke sket suspension af forældelsen af modpartens krav overfor klagers ansvarsforsikring. Klagerens advokat har i øvrigt heller ikke fremlagt støtte i gældende ret for sit anbringende om, at der sker suspension af tredjemands krav mod klageren overfor forsikringsselskabet – som ikke er part i sagen –, fordi klageren var uvidende om stævningen.

Hvad angår sagens tvist i forhold til ansvaret, så kan spørgsmålet reelt koges ned til, om en ansvarsforsikring skal dække et erstatningskrav, som er blevet til ved en udeblivelsesdom og hvor der er enighed om, at der ikke består et erstatningsansvar overfor modparten.

Et krav der alene udspringer på baggrund af en udeblivelsesdom og hvor der ikke er et erstatningsansvar – som i øvrigt ikke har været genstand for en reel prøvelse –, kan ikke veksles til at der pludselig er et erstatningsansvar. Det vil virke omsonst, at ansvarsforsikringen skal dække, når der ikke er udvist en ansvarspådragende handling, fordi den samme handling efterfølgende bliver genstand for en udeblivelsesdom.

Dette giver også anledning til lidt perspektivering, da det må stride mod ansvarsforsikringen formål, som er at dække når der er handlet ansvarspådragende indenfor rammerne af forsikringsaftalen mv., og dernæst at friholde den sikrede for ansvar. Dette undergraves og ændrer på forsikringsselskabernes risiko- og præmievurdering på ansvarsforsikringer, hvis forsikringen alligevel skal betale, hvis kravet blot kan gennemføres ved en udeblivelsesdom.

Vi tænker sagen på det foreliggende grundlag kan forelægges nævnets jurister."

Klagerens advokat har i brev af 22/12 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Det skal hermed oplyses, at [klageren] er enig i, at sagen nu er klar til blive forelagt nævnet.

Det skal i forlængelse af Topdanmark Forsikrings svar af 8. december 2023 alene bemærkes, at sagens kerneproblemstilling efter [klagerens] opfattelse er, hvorvidt en forsikringstager, som har oplyst og ageret på alt det, som forsikringstageren har skullet og haft mulighed for, kan miste dækningen på sin ansvarsforsikring, når der udtages stævning og afsiges en udeblivelsesdom, hvor forsikringstageren idømmes et erstatningsansvar, men som forsikringstageren på intet tidspunkt er gjort bekendt med og derfor ikke har kunnet agere på, før kravet fremsættes af en ny advokat overfor Topdanmark Forsikring og Topdanmark Forsikring efter dommens afsigelse.

Det bemærkes hertil for god ordens skyld, at [klageren] har betalt sin præmie og i øvrigt fortsat gør det."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Nævnet har blandt andet modtaget modpartens daværende advokats breve af 7/5 2015, af 19/10 2015 og af 5/1 2016 vedrørende det fremsatte erstatningskrav. Nævnet har videre fået forelagt oversat kopi af modpartens nuværende advokats fornyede stævning og advokatens brev af 21/10 2020 vedlagt udeblivelsesdommen af 17/1 2020. Nævnet har derudover fået forelagt klagerens dokumentation for, at han på forkyndelsestidspunktet befandt sig i udlandet. Uddrag af bilagene gengives nedenfor.

Det fremgår af udateret vidneforklaring:

"Forklaring vedr. uheld på piste i [udlandet]

Tirsdag den 13. januar 2015

I uge 3, 2015 var jeg sammen med venner på skiferie i [udlandet].

Tirsdag den 13. januar var jeg i ... sammen med bl.a. [klageren], [person 1] og [person 2].

...

[Klageren] og [person 1] kørte bag os i et noget langsommere tempo.

[Klageren] kørte helt ude i pistens venstre side, hvor han øvede sig i at køre med parallelle og samlede ski.

[Klageren] er det man betegner som uøvet.

Han kører ikke stærkt, og hans skistilling er med noget spredte ski, hvilket kendetegner en ikke øvet skiløber.

På vej ned ad pisten bemærkede [person 2] og jeg begge [modparten]. En ældre mand, der sammen med en kvinde, der kørte nogle meter efter ham, var på ski ned ad den røde piste.

Deres skiløb var langsomt og specielt manden var meget koncentreret og havde kun øjne for sine ski og orienterede sig overhovedet ikke, når han svingede på tværs af pisten.

Både [person 2] og jeg kørte i en stor bue udenom, da vi ikke var sikre på, hvor vi havde den ældre mand og kvinden.

...

Da vi standsede, vender jeg mig og ser op ad pisten, hvor jeg i det samme ser 2 personer, den ældre mand, [modparten], der kører mod venstre og [klageren], der kører mod højre ude i pistens venstre side. Da jeg ser dem er de kun nogle få meter fra hinanden, og jeg kan med det samme se, at de ikke kan undgå sammenstød, og umiddelbart efter ramte de hinanden.

Ved sammenstødet væltede begge omkuld på pisten og kurede flere meter inden de standsede.

Ankenævnet for Forsikring

18.

100141

...

Af hans forklaring til de tilstedeværende politifolk fremgik det, at han havde stået på ski hele sit liv, og aldrig været udsat for et uheld, så han kunne sagtens selv køre ned, og sådan blev det.

Han og hans hustru blev eskorteret ned af politiet, mens [klageren] fik besked på, at han skulle komme op til politistationen ved ..., hvor betjentene ville komme, når de havde fået eskorteret [modparten] ned.

Ved den efterfølgende afhøring på politistationen blev [klageren] afhørt med henblik på, om der var sket overtrædelse af færdselsregler, der gælder for personer på ski.

Der blev fra politiet ikke lagt skjul på, at hvis de mente, at det var [klagerens] skyld, ville han blive sigtet, og hans adgangsbillet (liftpas) ville blive inddraget.

[Klageren] fortalte, at han efter et par dage var blevet kontaktet af det lokale politi, der havde fortalt ham, at [modparten] om natten var kommet på hospitalet med brækket ribben, men at der ikke ville ske mere i sagen fra politiets side.

Dette må helt afgjort betragtes som politiet har konkluderet at uheldet var et hændeligt uheld, hvor ingen havde overtrådt nogen regler, da de ellers ville have straffet med minimum bøde og inddragelse af liftpas."

Det fremgår af selskabets advokats brev af 19/6 2015 til modpartens daværende advokat:

"With reference to your letter dated May 7th 2015, and telephone conversation, I have now had the opportunity to discuss the matter with my client, as well as a witness to the accident.

Both my client, as well as the witness, ..., has informed me that it was your client that drove into [klagerens] lane. At the time of collision, your client was at the back. In accordance with the international skiing regulations, the person skiing at the back must always consider persons skiing in front of him/her.

It follows from the provided material, that your client has damaged his breastbone, which documents that your client was at the back on the time of the collision. This also corresponds to the explanation from the witness ...

Liability for the accident can therefore not be acknowledged. My client suffered damages on his shoulder.

I hereby request your response, regarding whether or not your client can acknowledge liability for the shoulder damage induced on [klageren], hereunder cover injury inflicted on my client."

Det fremgår af selskabets advokats brev af 27/10 2015 til modpartens daværende advokat:

"Under henvisning til Deres brev af 19. oktober 2015 er jeg ikke enig i vurderingen af politirapporten. Både min klient samt vidnet ... fastholder, at det var Deres klient, der kørte ind i [klagerens] bane. Ved sammenstødet var Deres klient bagerst.

Dette fører ifølge de internationale skiregler til, at Deres klient bærer ansvaret for uheldet. Noget ansvar kan derfor ikke anerkendes."

Det fremgår af selskabets advokats mail af 17/1 2016 til selskabet:

Ankenævnet for Forsikring

19.

100141

"Skadelidtes advokat fastholder, at vores forsikringstager var årsag til uheldet. Skadelidtes advokat har indhentet en ensidig erklæring, der skulle vise, at vores forsikringstager fra venstre kørte ind i den langsomkørende [modpart]. Forsikringstager har adskillige gange bestridt dette hændelsesforløb.

Skadelidtes advokat meddeler, at man nu vil udtage stævning ved domstolene i [udlandet], såfremt vi ikke betaler 14.164.66 € senest den 22. januar. Der åbnes således ikke op for forligsmuligheder.

Jeg hører derfor gerne, om vi skal betale det krævede beløb eller tage retssagen i [udlandet]."

Det fremgår af selskabets advokats mail af 4/5 2016 til selskabet:

"Idet vi ikke har hørt yderligere fra modparten siden januar måned, har jeg ifølge aftale afsluttet ovennævnte sag."

Det fremgår af den udenlandske advokats brev af 15/12 2020 til selskabets advokat:

"As you can see in the attached file apparently, the writ of summons was served directly on [klageren] on 22 September 2017, according to the REGULATION ...; please confirm me that what is written on page 5 of the attached file can be considered a valid way to notify according to the danish law.

For this reason the Court, during the hearing of 14 March 2018, has declared [klageren] in default of appearance."

Det fremgår af den af selskabet antagne eksterne advokats brev af 16/12 2020 til selskabet:

"Se vedhæftede mail fra vores [udenlandske] advokatforbindelse vedrørende forkyndelse af stævning overfor forsikringstager [klageren].

Det ser beklagelig vis ud til, at den [udenlandske] stævning er forkyndt overfor forsikringstager via stævningsmand 22. september 2017 kl. 12:10 af stævningsmand

Stævningen ser derfor ud til at være lovlig forkyndt. Dommen har derfor retskraft.

Forsikringstager har således ikke givet os korrekte oplysninger om, at han ikke har modtaget forkyndelse. Forsikringstager har undladt os særdeles væsentlig information ved ikke at fortælle os om, at han har kvitteret for modtagelse af stævning på [andet sprog] oversat til dansk. Vi levnes jo således ikke mulighed for at behandle sagen.

Ud fra forsikringstagers oplysninger, da vi modtog sagen, skyldes uheldet, at den [udenlandske] modpart kører ind i forsikringstagers bane, og i sammenstødsøjeblikket er modparten bagerst. Vi kunne derfor have haft mulighed for at vinde en retssag, såfremt vi var blevet gjort bekendt med, at der var udtaget stævning.

Lad os lige drøfte, om det skal have betydning for forsikringsdækning."

Det fremgår af selskabets brev af 9/2 2021 til klageren:

Ankenævnet for Forsikring

20.

100141

"Jeg skriver til dig, fordi Topdanmark den 29. oktober 2020 modtog et krav fra [udlandet] vedrørende dit uheld den 13. januar 2015.

Advokat ... har undersøgt om stævningen, der ligger forud for det fremsendte krav, var forkyndt rigtigt for dig.

Dette har vi fået bekræftet. Det ser beklageligvis ud til, at den [udenlandske] stævning er forkyndt overfor dig via stævningsmand den 22. september 2017 kl. 12:10 af stævningsmand ...

Stævningen er lovlig forkyndt. Dommen har derfor retskraft.

Du har til advokat ... oplyst, at du ikke har modtaget forkyndelse. Endvidere har du oplyst, at du ikke har kvitteret for modtagelse af stævning på [udenlandsk] oversat til dansk.

Du har ikke deltaget i retssagen og er derfor blevet dømt.

Du har tilbage i 2015 oplyst til Topdanmark, at uheldet skyldtes, at ... [modparten] kørte ind i din bane, og i sammenstødsøjeblikket var modparten bagerst.

På baggrund af disse oplysninger kunne Topdanmark på dine vegne have haft mulighed for at vinde en retssag, såfremt vi var blevet gjort bekendt med, at der var udtaget stævning.

Vi har derfor ikke mulighed for at hjælpe dig med at betale for det fremsendte krav.

Vi afslutter sagen på det foreliggende grundlag."

Det fremgår af selskabets brev af 24/2 2021 til den danske byret:

"Som aftalt telefonisk d.d. fremsender jeg kopi af brev fra den 20. september 2017, hvoraf det fremgår, at stævningsmand ... den 22. september 2017 har forkyndt stævning fra [udlandet] for [klageren] personligt.

Jeg fremsender herudover e-mail fra den 14. februar 2021 fra [klageren], hvoraf det fremgår, at [klageren] befandt sig i udlandet den 22. september 2017. Stævningen kan derfor ikke være forkyndt for [klageren] personligt.

Kan I være behjælpelige med yderligere oplysninger i sagen, eller vil I råde [klageren] til at rette henvendelse til politiet?"

Det fremgår af den danske byrets brev af 18/3 2021 til selskabet:

"Stævningsmand ... har telefonisk oplyst mig om, at han ikke umiddelbart kan huske den konkrete forkyndelse tilbage fra 2017, men at han må henholde sig til, at han har fået navnet oplyst af den pågældende person, der har taget imod dokumenterne."

Det fremgår af selskabets brev af 9/4 2021 til klageren:

"Vi har nu modtaget svar fra Retten ..., som jeg har vedhæftet i kopi.

Retten fastholder, at stævningen er forkyndt for dig personligt.

Jeg må derfor oplyse dig, at vi ikke kan hjælpe dig yderligere i denne sag, jf. mit krav af 9/2 2021." Det fremgår af erklæring af 21/2 2023 fra klagerens daværende lejer:

"Jeg bekræfter hermed, at jeg boede på adressen ..., i perioden 29.10.2016 – 01.08.2018. I denne periode har jeg ikke modtaget et brev til [klageren] fra en stævningsmand."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"Ansvarsforsikringen

22. Hvornår er man ansvarlig?

1. Efter gældende ret er man juridisk ansvarlig, når man ved fejl eller forsømmelse er skyld i den skete skade. Med andre ord er man ansvarlig, når man kan 'gøre for det'.
Er man uden skyld i skaden, kan der være tale om et hændeligt uheld, eller at andre har skylden. I disse situationer er man ikke erstatningsansvarlig, og derfor må skadelidte selv bære tabet.
2. Sker der en skade, skal du altid overlade det til Topdanmark at tage stilling til, om du eller andre af de forsikrede er erstatningsansvarlig for den skete skade. Anerkender du eller andre af de forsikrede selv erstatningspligten eller kravet, risikerer I selv at måtte betale erstatningen og eventuelle omkostninger, da tilsagn af den art ikke er bindende for Topdanmark.

23. Hvilket ansvar er dækket?

Forsikringen betaler erstatning for skade på personer, ting og dyr, de forsikrede som privatpersoner eller som hus- og grundejer efter gælden de retspraksis er blevet erstatningsansvarlige for, mens forsikringen er i kraft."

Nævnet udtaler:

Klageren var den 13/1 2015 involveret i en skiulykke i udlandet. Klageren anmeldte forholdet til sin ansvarsforsikring, der på vegne af klageren afviste erstatningsansvar overfor modparten. Den 4/5 2016 lukkede selskabet sagen, da selskabet ikke havde hørt fra modparten siden januar. Den 29/10 2020 modtog selskabet et erstatningskrav fra modparten på baggrund af en udeblivelsesdom afsagt i udlandet, hvor klageren blev dømt til at betale erstatning til modparten. Selskabet undersøgte erstatningskravet og dommen nærmere, og det så ud til, at stævningen havde været lovligt forkyndt for klageren i 2017. Selskabet afviste at dække modpartens krav, da det var selskabets opfattelse, at klageren ikke var erstatningsansvarlig, og da selskabet ikke havde kunne varetage klagerens interesser på grund af manglende orientering om stævningen, som medførte udeblivelsesdommen.

Klageren ønsker, at selskabet skal anerkende, at han fortsat er dækket af ansvarsforsikringen i forbindelse med den anmeldte skade.

Klageren har anført, at han ikke havde kendskab til retssagen i udlandet, da han ikke var blevet forkyndt stævningen. Klageren har fremlagt dokumentation for, at han ikke var i Danmark på tidspunktet for forkyndelsen. Klageren har videre anført, at hans daværende lejer har tilkendegivet aldrig at have modtaget et brev fra en stævningsmand. Han er derfor uden skyld i, at der nu foreligger en udeblivelsesdom, og det skal ikke komme ham til skade, at stævningsmanden ikke har sikret sig korrekt forkyndelse. Klageren har anført, at kravet ikke er forældet, og at han først fik kendskab til udeblivelsesdommen, da selskabet sendte denne til ham. Klageren har anført, at U 2006.654 V ikke kan sammenlignes med denne sag, da det ikke fremgår af dommen, om sagsøgte skulle have oplyst sit forsikringsselskab om sagen, som dermed på intet tidspunkt havde haft lejlighed til at forholde sig til sagen, før forsikringsselskabet selv blev indbragt for domstolene.

Selskabet har anført, at sagen er behandlet i henhold til forsikringsbetingelserne og praksis for ansvarsforsikringen, og at der er indtrådt forældelse af kravet den 13/5 2018, jf. forældelseslovens § 3. Selskabet har i den forbindelse gjort gældende, at skadelidtes krav mod selskabet ikke reguleres af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, da bestemmelsen alene finder anvendelse, når selskabet har en direkte hæftelse overfor skadelidte, jf. U 2018.1506 H. Selskabet har anført, at stævningen af 29/7 2017, der udtages mod forsikringstageren uden selskabets viden, medfører, at forældelsen mellem klageren og modparten – men ikke selskabet – suspenderes. Selskabet har vurderet, at selskabet kunne have vundet sagen, da klageren ikke er erstatningsansvarlig for skiulykken, hvilket bygger på vidneforklaringen, klagerens beskrivelse samt parternes placering, og at udeblivelsesdommen derfor ikke har retskraft overfor ansvarsforsikringen jf. forsikringsaftalelovens § 95 og jf. herved U 2006.654 V. Selskabet har anført, at en stævning kan forkyndes for andre personer, jf. retsplejelovens § 157, stk. 1, nr. 1 og 2, litra a-c, og at forkyndelsen derved er gyldig, selv om meddelelsen ikke er kommet til vedkommendes kundskab, jf. retsplejelovens § 163, stk. 1.

Ankenævnet for Forsikring

23.

100141

Nævnet lægger til grund, at tvisten vedrører, om klageren kan kræve, at selskabet dækker det erstatningskrav, som klageren ved en udenlandsk domstol ved en udeblivelsesdom er blevet pålagt at betale til skadelidte.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at dække kravet over klagerens ansvarsforsikring.

Nævnet henviser til, at såvel klageren som selskabet er enige i, at klageren ikke har pådraget sig et erstatningsansvar over for modparten, og at den afsagte udeblivelsesdom, hvor erstatningsansvaret ikke har været genstand for en reel prøvelse, på denne baggrund ikke kan lægges til grund i forhold til selskabet, jf. herved U 2006.654V.

Nævnet bemærker, at det falder uden for nævnets kompetence at afgøre, om der er sket korrekt forkyndelse af stævningen, og herunder om sagen f.eks. kan genoptages ved den udenlandske domstol.

Nævnet har ikke fundet anledning til at tage stilling til, om klagerens krav herudover måtte være forældet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Hans-Jørgen Nymark Beck

Ankenævnet *for* Forsikring

24.

100141